

Su an-nid, kõi-ge ar-mu Ju-mal, on u - la - tu-nud mei - e - ni.
Ei ku-jut - le-nud üks-ki en-dal nii kau-nist o - sa ii - al - gi.

Sa, Is-sand jät - sid tae-vad ma - ha, maa tae - va lei - dis Si - nu

sees. Ei e-nam vai - ki - da nüüd ta - ha, laul Sul - le kõ - lab hõi - sa - tes!

2. Kus vaese ase – sinna tulid,
kus tühjad käed – Sa täitsid need
ja põudse maa veelätteks muutsid,
tõid elu inimestele.
Kõik, mis nüüd elab, liigub, kasvab,
toob kiitust Sulle, Looja suur, -
ja nagu ühest suust kõik hüüab:
Sul olgu tänu otsatu!

*Viis: "Mu nimi taevas kirja pandud"
(Die Tugend wird durch's Kreuz geübet)
arvatavasti 1700. Tundmatu saksa helilooja.
Sõnad: Arved Paul, 1913-1960.*